

Исломда молни зое қилиш ҳаромдир

09:02 / 14 сентябрь 447

نَع ، هُنَّ عُلُوهُ لَلِ اِيضَرِ رَبِّ اَجْ نَع
هَيَلَعُ هَلَلِ اِيْلَصِّ يَبِّنَلِ ا
مُكُدَحْ اِنَّفَكْ اِذَا: لَقَمَّ لَسَو
هَوْر. هَنَفَكْ نَسَحُ يَلَفْ هَاخْ ا
يِرَاخُ بَلِ اِلِ اِسْمُ خَلِ ا

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бирортангиз ўз биродарини кафанласа, унинг кафанини яхшиласин», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Шарҳ: Кафан оддий оқ сурпдан ёки шунга ўхшаш матодан бўлиши зарурлигини биламиз. Ушбу ривоятдаги «яхшилаш»дан кафанни бекаму кўст, тўлиқ, тоза ва пухта қилиш тушунилади. Албатта, кафанни қимматбаҳо матолардан қилиш, уни зийнатлаш мумкин эмаслигини ҳамма яхши билади.

هُلِّلَا يَضْرَسُ أَبْعَنْبَانَع
هُلِّلَا يَلَصُّ يَبْنَلَانَع ، هُنَع
أُسَبْلَا : لَأَقَمَّ لَسَوِ هَيْلَع
، ضَايَبْلَا مُكْبَايْتُ نَم
، مُكْبَايْتُ رِيخُ نَمَاهْنِإَف
هُأَوْرُ : مُكَاتُومَاهِي فِ أُونَفَكَّو
يِبَالَو . هَابِحَاصَو وَيِذِمَّرْتَلَا
، نَفَكُّلَا يِفْ أَوْلَاعَتِ آل : دُوَاد
أَبْلَسُ هُبَلْسُيْ هُنِإَف
أَعْيَرَسُ .

Ибн Аббос розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Кийимларингиздан оқини кийинг. Чунки у энг яхши кийимингиздир. Ўликларингизни ҳам ўшанда кафанланг», дедилар».

Термизий ва унинг икки соҳиби ривоят қилганлар.

Абу Довуднинг ривоятида:

«Кафанда ортиқчаликка йўл қўйманглар. Чунки у тезда суғуриб олинади», дедилар», дейилган.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Муслмонлар учун оқ рангли кийим афзал эканлиги.
2. Муслмонларнинг кафани ҳам оқ рангли бўлиши.
3. Кафанга ортиқча сарф-харажат қилиш дуруст эмаслиги.

Бу баҳоси қиммат мато олишга ёки керагидан ортиқча кўп мато ишлатишга ҳам тегишлидир.

«Чунки у тезда суғуриб олинади», яъни чириб кетади. Бунда мол зое кетади. Исломда молни зое қилиш ҳаромдир.

Оиша онамиздан ривоят қилинишича, ҳазрати Абу Бакр Сиддиқ розияллоху анху ўлим тўшагида ётганларида устиларидаги кийимларига қарабдилар. Унда бир неча сариқ доғлар бор экан. Кейин:

«Мени ушбу кийимни ювиб, яна икки кийим зиёда қилиб, кафанланглар», дедилар. Мен:

«Бу эски-ку?» дедим.

«Янгига тирик одам ҳақлироқ», деди», дейилган.

Ҳа, ўлган кишининг тирикларда ҳаққи, ҳурмати бор, лекин ҳаммаси шариат кўрсатган чегарада бўлиши лозим. Кези келганда яна шу масалага тегишли айтиб қўйиш лозим бўлган бир гап бор.

Майитнинг дафнига лозим бўлган ҳамма сарф-харажатлар унинг ўз молидан бўлади. Агар ўзининг моли бўлмаса, унинг нафақасини қилиши керак бўлган одамнинг молидан бўлади. У ҳам бўлмаса, байтул молдан бўлади. У ҳам бўлмаганда эса ўзига тўқ муслмонларнинг маошидан бўлади.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди